

endog kunde blive under 1 Million. Men naar vi foreslaar $\frac{1}{3}$ refunderet, er det, for at Kommunalbestyrelserne, da der jo ikke er Udsigt til, at Forholdene vil komme i Lave i det første Aar, indenfor rimelige Grænser kan faa de Midler, som er nødvendige for Kassernes Virksomhed. At Kommunerne vil trække denne Grænse saa snævert som muligt, være saa forsigtige som muligt, nærer jeg paa Forhaand ingen som helst Tvivl om. Jeg skal derfor i Haab om, at alle forstaar den alvorlige Kriseperiode, som i Øjeblikket hjemsøger vort Samfund, udtale Haabet og Ønsket om, at dette Ændringsforslag maa blive vedtaget, og skal med disse faa Ord paa det mest indtrængende anbefale det til Vedtagelse.

Veistrup: I de Udtalelser, jeg havde Lejlighed til at fremsætte paa mit Partis Vegne ved første Behandling, gav jeg Udtryk for en vis Pessimisme med Hensyn til Fremtiden, og jeg maa sige, at den ikke er aftaget, især efter de seneste Begivenheder paa Arbejdsløshedsspørgsmaalets Omraade. Jeg er ganske klar over, at Hjelpekassernes oprindelige Opgave ikke først og fremmest bestod i at understøtte de Folk, som var kommet ud i Arbejdsløshed, men i at bringe de Mennesker, som Ulykken i Form af Sygdom var brudt ind over, en foreløbig Hjælp. Forholdene, Erhvervslivets Vilkaar i det hele taget, har jo imidlertid antaget ganske andre Former end paa det daværende Tidspunkt, og ingen kan være i Tvivl om, at en hel Mængde Mennesker uden egen Skyld er kommet eller i den allernærmeste Fremtid vil komme ind i overordentlig vanskelige Forhold. Jeg tror derfor, det er hensigtsmæssigt, at man giver Hjelpekasserne Midler i Hænde til at afværge den Ulykke, som det efter min Opfattelse vilde være, om man skulde blive nødt til at henvise en hel Del Mennesker til Fattigvæsenet i Stedet for at yde dem den foreløbige Hjælp, som er organiseret gennem Hjelpekasserne. Ud fra disse Betragtninger vil jeg gerne anbefale det Ændringsforslag, her foreligger, og det saa meget mere som jeg tror, det i det hele taget var heldigt, om man kom ind paa at reparere paa større Omraader, end man har gjort hidtil. Ogsaa ud fra den Betragtning, at det drejer sig om en midlertidig Foranstaltning, som kun skal være gældende for 1 Aar, forekommer det mig, at der ikke fra noget Partis Side kan være noget særligt at indvende imod eller nogen særlig Æng-

stelse for at gaa til den Ændring, her er Tale om, og jeg anbefaler paa mit Partis Vegne at stemme for den Ændring, der foreslaas af Socialdemokratiet.

Gisselbæk: Det lille Ændringsforslag, som er stillet til dette Lovforslag, er jo egentlig kun en Gentagelse af, hvad der skete i Folketinget, da Lovforslaget var til anden Behandling der. Jeg skal ikke komme ind paa at gentage, hvad der er sagt i Folketinget og drøftet indgaaende der. Den Motivering for at vedtage Ændringsforslaget, som fremkom fra det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), er egentlig ogsaa kun en Gentagelse af, hvad der blev sagt her ved første Behandling den 5. Juli. Jeg mener, at Lovforslaget gaar i den rigtige Retning: ogsaa i Henhold til Hjelpekasseloven at begrænse Statens Udgifter, og jeg kan ikke se, det er rigtigt, at Hjelpekasseloven og Loven om Arbejdsløshedsunderstøttelse i den Grad blandes sammen, som der her gøres Forsøg paa. Jeg skal anbefale mine Partifæller at stemme mod det Ændringsforslag, her foreligger.

J. Chr. Møller: Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) anførte som Motivering for Ændringsforslaget, at de økonomiske Forhold var tilspidset i en Grad som aldrig før. Det kan jeg ikke rigtig give det ærede Medlem Ret i. Sagen er jo den, at Arbejdsløsheden ikke er større, end den har været i lang Tid, tværtimod, den er mindre, end den har været i lang Tid. Følgelig synes jeg ikke, man har Ret til at sige, at den økonomiske Tilstand er særlig tilspidset. Man kan vist heller ikke, saaledes som Forholdene ligger, sige, at det er vanskelige Forhold, vi lever under, thi vel er der Arbejdsløshed, men i mange Fag er Arbejdsløsheden ikke større end normalt. Ud fra den Betragtning, jeg paa det konservative Folkepartis Vegne udtalte ved første Behandling, at allerede dette Forslag var ret vidtgaaende for Staten, idet man nu giver 1 Mill. Kr. mod tidligere $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., maa jeg mene, at Staten ikke bør gaa videre, og jeg skal med disse Ord anbefale mit Parti at stemme imod Ændringsforslaget.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stebsager): Da Indenrigsministeren ikke kan være til Stede, skal jeg paa hans Vegne blot bemærke, at Ministeren ikke kan tage imod det stillede Ændringsforslag, men maa anbefale at stemme imod det.